

Kristian Thulesen Dahls grundlovstale

Taler

Kristian Thulesen Dahl
Formand for Dansk Folkeparti

Dato

5. juni 2017

Sted

Ørbæk

Tusind tak for, at I er mødt talstærkt op igen [i] år. Det er noget, der luner. Det skal I vide. Mon ikke solen titter frem igen lige om lidt?

Vi er samlet her på Lykkesholm Slot. Slottets historie går hele 600 år tilbage. I 1391 ejede Dronning Margrethe 1. slottet for en kort periode. H.C. Andersen tilbragte mange somre her. I 1835 beskrev han stedet således:

"Det romantiske Lykkesholm, det smukkeste sted jeg kender i Fyn, hvor man spiser ganske fortræffeligt, og kan få Vin og sød Fløde, så meget man ønsker ..."

Eller hvad med dette citat:

"Min mave siger; hvilken mad får du ikke på Lykkesholm! Varm frokost, herlig vin og gode senge. Mon man ikke skal lyde maven? Den er dog centrum!"

Mage til positivt livssyn!

Nå. Inden jeg kommer for godt i gang ... Jeg må jo huske det! En særlig velkomst til alle pigerne i dag. Har I haft travlt til morgen? Har I husket det?

Jeg kan jo spørge mændene. Har I fået morgenmad på sengen? En lille gave måske?

Jo, jo ... det er jo fars dag i dag. Og mon ikke der er mange fædre til stede? Så piger! Kan I lige vende jer mod mændene og ønske tillykke. Giv en krammer. Ja, nu skal det jo ikke udvikle sig til Alternativet, det her ...

Og til jer, der ikke har nået det: Dagen er jo lang endnu ... så gaven kan stadig nås. Det er fars dag hele dagen.

Vi har det hyggeligt her. H.C. Andersen havde det hyggeligt her. Hygge! Det er rigtig dansk. Andre lande prøver i disse år at oversætte den danske hygge til deres land. Mange prøver at kopiere Danmark.

Ret svært. Hygge kan jo ikke sættes på formel. Men mange kan jo se, at vi grundlæggende har det godt her i vores land. Derfor er det også naturligt, at mange andre gerne vil kopiere vores "hygge".

Det mærkelige er i virkeligheden så, at mens andre lande kigger misundeligt til Danmark, er der partier her i landet, der vil lave Danmark grundlæggende om.

Liberal Alliance er et sådant parti. De ønsker en grundlæggende økonomisk forandring. Et meget mere ulige samfund. Folk skal klare sig selv. Meget mindre skal klares via vores fælles velfærdssamfund.

Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet. De vil åbne døren til titusindvis af migranter hvert år, der skal have lov til at vandre ind til Danmark. Det vil afgørende ændre det fællesskab, vi ellers føler med hinanden her i Danmark.

Op gennem 90'erne havde vi i Danmark år med op mod 20.000 migranter, der kom.

Fra 2001 fik vi gennemført et dramatisk fald, så der kom markant færre migranter til Danmark i årene frem til 2011.

Men så kom hende – hvad er det nu, hun hedder? I ved, hende der straks søgte til udlandet, efter hun havde tabt valget? Nå – ja. Selvfølgelig Helle Thorning-Schmidt ... Det er ligesom dårligt vejr, man glemmer det hurtigt. Og hun kom så til i 2011. Og så steg tallene igen år for år og eksploderede i efteråret 2015 med, at over 21.000 migranter vandrede ind til vort land.

I 2016 og her i 2017 er der så igen kommet kontrol med indvandringen. 1. kvartal i år er således det laveste siden 3. kvartal 2008.

Og det er jo ret simpelt:

I 90'erne havde Dansk Folkeparti ingen indflydelse.

Fra 2001 til 2011 havde vi afgørende indflydelse.

2011-2015 var vi sat helt ud på et sidespor.

I 2016 og her i 2017 har vi igen den afgørende indflydelse.

Genopretning efter årtiers fejlslagen indvandringspolitik tager tid. Finansministeriet beregnede for nylig, at ikke-vestlig indvandring til Danmark årligt belaster de offentlige kasser med 33 mia. kr. Det er her, det afgørende problem er! Så når vi diskuterer 2025-planer. Såkaldt råderum frem til 2025 på 35 mia. kr. Så står en belastning hvert eneste år på 33 mia. kr. jo klart som en langt større udfordring, end hvad råderummet måske kan udvides en anelse med.

Rockwool Fonden har i en analyse dokumenteret, at stramninger i indvandringspolitikken faktisk virker. Det ved vi jo godt. Men der er jo politikere på Christiansborg, der ikke lytter på os, men hellere vil lytte til såkaldte eksperter. Men disse politikere kan nu læse sort på hvidt, dels finansministeriets opgørelse over omkostningerne til primært de personer, der er kommet til Danmark via asylsystemet og familiesammenføringssystemet – dels Rockwool Fondens analyse af, at stramninger virker i forhold til, hvor mange der kommer hertil.

Det er derfor, der er forskel på, hvor mange der kommer, når Dansk Folkeparti har indflydelse, og når vi ikke har.

At der er forskel på, hvor mange der kommer, når De Radikale, Alternativet og Enhedslisten har indflydelse, og når de ikke har.

Og lad mig gøre det helt klart: Vi kan ikke som land tåle, at der kommer nye 4-årige perioder, hvor Dansk Folkeparti er sat uden for indflydelse. Hvor der igen kommer et stigende antal fra primært Mellemøsten og Nordafrika til Danmark. Derfor skal vi også have vristet Socialdemokratiet ud af De Radikales, Alternativets og Enhedslistens kløer. Og Socialdemokratiet må garantere danskerne, at uanset den politiske pris, så kommer disse tre partier aldrig igen til at få indflydelse på dansk indvandringspolitik!

Vi skal simpelthen have sikret, at indvandringspolitikken fremover ALTID laves med os. Kun på den måde kan vi sikre, at vi overleverer et ordentligt Danmark til fremtidige generationer!

Der er meget at gøre. Og vi ved jo godt, det tager tid. Der er simpelthen for groteske eksempler på en forkert politik. At domstolene vurderede, at Levakovic ikke kunne udleveres fra Danmark på grund af hans menneskerettigheder var grotesk.

Grotest er det også, at Højesteret i sidste uge nåede frem til, at 4 rumænere ikke kunne hjemsendes til en retssag om menneskehandel. Disse 4 EU-borgere fra EU-landet Rumænien vurderes at være indblandet i en kæmpe sag om menneskehandel. De skulle have udnyttet nogle af de mest sårbare på den mest nederdrægtige facon. Men når Højesteret når frem til, at de ikke kan udvises, skyldes det, at bliver de dømt for deres ugerninger, vil der ikke være sikkerhed for, at de vil få et stort nok privat lokale til rådighed i fængslet, mens de afsoner straffen.

Ja – I hørte rigtigt! Menneskerettighederne beskytter altså de her personer fra strafforfølgning i deres eget land. Et EU-land. Fordi lokalet i fængslet – EFTER de i givet fald er blevet dømt – ikke vurderes til at være stort nok.

Dét er jo grotesk. Og jeg må på det kraftigste opfordre regeringen til at træde i karakter og få den sag løst. Disse rumænere SKAL udvises af Danmark. De har absolut INTET at gøre her i landet. Og helt ærligt. Har de gjort det, de er beskyldt for, er jeg fuldstændig ligeglad med, hvor meget privat plads de efterfølgende har i et rumænsk fængsel! Disse mennesker skal ikke ligge danske skatteydere til last.

Disse mennesker skal sendes hjem.

Det virker jo helt forkert, at vi skal have fri bevægelighed af borgere fra lande, hvortil vi så ikke kan udvise, når man er beskyldt for hård kriminalitet. Det dur ikke!

Det er jo også eksempler som disse, der har fået briterne til at sige stop. Til at ville melde sig ud af EU.

Vreden over en EU-top, der ikke hører signalerne fra befolkningerne. Der er langt fra en engelsk arbejder i Nordvestengland, der har mistet sit job til en østeuropæer, og så til EU-kommissionen i paladset i Bruxelles.

Men Brexit burde jo være en øjenåbner. Burde få alle alarmklokker til at lyde. Få EU til at sadle afgørende om.

Men nej. Tværtimod. I EU taler man nu alvorligt om, at tempoet kan sættes op – nu hvor de genstridige briter er på vej ud. Og arrogancen lyser fortsat ud af EU-toppen.

Eksempelvis Jean-Claude Juncker. Formand for EU-kommissionen. Han sagde med stor glæde i stemmet efter Brexit: "Langsomt, men sikkert er engelsk ved at miste sin betydning i Europa."

At så vel ca. 1 mia. mennesker i verden taler engelsk. At det er det helt almindelige sprog, når folk mødes på tværs af landegrænser – også i Europa. Også i Europa-Parlamentet. Og i EU i øvrigt. Det blev forbigået.

Lysten til at sige noget negativt om de genstridige briter var så stor, at sådan noget sludder kom ud af hans mund.

Samtidig har EU-kommissionsformand Juncker søgt at undergrave opbakningen til den britiske premierminister Theresa May her inden valget på torsdag ved at lække fra en fortrolig middagssamtale.

Efter middagen havde Juncker og hans folk ladet sive, at han anså Theresa May som en kvinde, "der lever på en fjern galakse". Det var et forsøg på at underminere den mest centrale person, som det jo ellers forventes skal forhandle Brexit på vegne af Storbritannien. Men det var en usmagelig måde at gøre det på.

Jeg synes, vi skal komme med en klar opfordring til de ikke-folkevalgte EU-kommissærer: Bland jer udenom det britiske valg på torsdag. Det klarer briterne bedst selv. Koncentrer jer om, hvordan I kommer ud af jeres egen fjerne galakse, så I bedre kan tjene de befolkninger i Europa, I er sat i verden for at servicere.

Når vi er inde på briterne. På Brexit. Hvad er så den danske interesse? Hvad skal

Danmark kæmpe for her?

Vi skal sikre fortsat frihandel med briterne. Vi har mange virksomheder, der har store interesser i Storbritannien. Eksempelvis har hele vores landbrugssektor faktisk rigtig store interesser i at kunne sælge til Storbritannien. Derfor skal vi stille spørgsmålet:

Hvad er vigtigst for os? Fri handel eller fri bevægelighed af EU-borgere. Svaret er jo skrigende simpelt!

Det er fri handel!

Alligevel har EU besluttet sig for, at der kun skal være fri handel, hvis briterne samtidig accepterer fri indvandring fra bl.a. Østeuropa. Det er det virkelig store problem. Denne sammenkædning af frihandel og fri indvandring.

EU-toppen besluttede allerede 6 dage efter den britiske afstemning 23. juni sidste år at stå fast på denne sammenkædning. Og det er dette, der har fået briterne til at gå efter en såkaldt ”hård Brexit”, hvor de så melder sig ud, også af det indre marked.

Men herfra er budskabet klart: Danmark bør ændre kurs. Danmark bør meddele de andre EU-lande, at vi ønsker at fjerne denne sammenkædning. At vi ønsker maksimal frihandel med vores britiske venner – og at vi ikke kæder dette sammen med et krav om fri bevægelighed af bl.a. østeuropæere. For selvfølgelig må briterne selv bestemme over deres egen grænse, og hvem de vil have ind i deres land. Det er i øvrigt ethvert lands ret.

Brexit skal ikke bruges til at sætte turbo på EU henimod ”en stadig snævrere union”, som det ellers hedder i traktaten. Det vil bringe EU endnu længere væk fra befolkningerne. Selv en supereuropæer og føderalisttilhænger som professor Uffe Østergaard har set skriften på væggen.

I Berlingske i starten af maj kunne man således læse:

”Det har været et stort problem for EU, at EU har talt, som om at man var en stat uden at være det. Og dér har jeg stor respekt for vælgerne.”

De kan åbenbart gennemskue den falske tone, når regeringslederne kommer ud og siger, at de har en plan, som alle kan høre er ren ønsketænkning. Uffe Østergaard beskriver det som et ”chok” for optimister som ham selv, da de indså, hvor store forskellene på samfundene i Vest- og Østeuropa reelt er. Han påpeger for eksempel, at mindstelønnen i Bulgarien er lavere end børnepengene i Danmark.

Han siger i artiklen,

”Især viste arbejdskraftens frie bevægelighed sig at være et revolutionerende princip. Oprindeligt troede man, det ville vedrøre mænd på 20-40 år, men det omfattede så også kvinder, som blev til familier, som blev til arbejdsløse, som førte til, at illegale immigranter har fået sociale rettigheder. Der sker et overordnet sammenstød mellem befolkningerne, som er blevet mere nationale.”

Hvis ikke EU-toppen vil høre på os, kan de så ikke høre på en som Uffe Østergaard? En glødende EU-tilhænger. En mand, som har forstået, at den nuværende udvikling er komplet uholdbar! Så herfra skal lyde: Tak, Uffe Østergaard. Tak for endelig at tage bladet fra munden.

Vi skal holde sammen på vores land. På Danmark.

Jeg indledte med betragtninger om ordet ”hygge”. Hygge på dansk. Som her på Lykkesholm Slot i dag. Som på de plejehjem rundt om i landet, hvor der fremover gerne skal dufte af dejlig mad, mens bordet bliver dækket med dug og stearinlys.

Som da jeg besøgte plejehjem i Aalborg for nylig, og min sidekammerat ved frokostbordet svarede på Nordjyskes journalists spørgsmål om, hvorfor det nu var så vigtigt med alt dette omkring mad. Og den gode plejhjemsbeboer svarede: Jo – fordi når det er hyggeligt, så ryger der lige en mundfuld mere ned. Det svar sagde jo det hele!

Eller hyggen på politistationen, når vi har fået uddannet så mange flere betjente, at de på stationen efter en lang vagt har tid til at sætte sig med en citronmåne og en kop kaffe og give hinanden et smil. Inden de igen drager ud for at sikre vores alle sammens tryghed.

Og den tyske turist på vej over grænsen til Danmark med retning mod sommerhuset ved vestkysten møder den venlige grænsebetjent, som nikker og byder velkommen til et Danmark, der tilbyder tryghed i en verden desværre fuld af det modsatte.

Og når vi sikrer, at sygehuspersonalet har tid til også at yde omsorg og nærvær til de af vores medborgere, som bliver syge og skal behandles på et sygehus. Og har det lille overskud i dagligheden, der skal til for også i dén situation at skabe lidt "hygge" – det lille smil – selv i en situation, hvor man ellers er utryg over, hvad der venter.

Det kræver et langt, sejt træk at sikre det Danmark, vi holder af. Der er kræfter, både indenlands og udenfor landets grænser, der vil nedbryde det Danmark, vi kender.

Og vi har netop set det igen i London. For få uger siden så vi det i Manchester. Før det Stockholm, Berlin, København, Paris, Bruxelles.

For mange er det det begyndende dagligdag. Der er forfærdelse, ja selvfølgelig. Der er afstandtagen. Men samtidig: Nå, hvor var det så den her gang? Det sniger sig ind i vores liv. Vi lever videre. Ikke som om intet er hændt. Men alligevel på en mærkelig måde lidt, som om ...

Det er måske det rigtig skræmmende. Der bliver rapporteret fra den engelske ambassade i København i går, at der ikke var så mange blomster. Lidt flere var der efter terroren i Manchester. Mange flere efter de tidligere terrorangreb.

Politikere og meningsdannere tager afstand fra terror. Selvfølgelig. Bedyrer samtidig, at vi skal leve videre, som vi plejer. Ellers vil terroristerne jo have vundet, bliver der sagt.

Og noget er der selvfølgelig om snakken. Men afgørende for, at folk i al almindelighed kan leve videre, som de plejer, er jo, at vi politikere træffer de beslutninger, som i fremtiden kan være med til at sikre vores tryghed.

Det er typisk fanatiske islamister, der truer vores sikkerhed. Nogen af dem kommer rejsende til vores lande. Men vi har kunnet se, at terroristerne ofte kommer fra de parallelsamfund, der desværre er opstået i de vestlige lande.

Områder, hvor det er svært at genfinde den vestlige kultur og vores værdinormer. Områder, hvor mellemøstlige middelalderskikke får lov til at være afgørende.

Vi så det selv i den dokumentarudsendelse, TV2 sendte for et års tid siden, "Moskeerne bag sløret". Sådan en udsendelse kunne uden tvivl laves igen i dag. Det er et kæmpe problem.

De her mennesker bliver så inspirerede af folk udenlands. Både af Islamisk Stats opfordring til død og ødelæggelse over de såkaldt "vantro". Men også af tilrejsende.

Vi skal have bekæmpet det uvæsen. Både der, hvor Islamisk Stat har forsøgt at få fodfæste, i Syrien og Irak, hvor vores soldater gør en kæmpe indsats. Men også ved at gøre det sværere for de her mennesker at rejse rundt. Og det gør vi jo blandt andet med grænsekontrol.

Og så skal vi have bekæmpet parallelsamfundene. Det gør vi blandt andet ved, at der i årtier kommer meget få nye migranter til. Samtidig med, at vi strammer kursen overfor dem, der allerede er her.

Kriminelle skal udvises. Folk, der prædiker eksempelvis død over jøder, skal stoppes. De skal ikke have lov til at opildne til nye terroranslag mod uskyldige. Uskyldige, som eksempelvis de børn og unge, der i Manchester aldrig kom ud til deres ventende forældre efter koncerten. De unge, der blev ofre for terroren.

Der er nok at gøre. Der er nok at gøre for at sikre vores samfund. Vores måde at leve på. Det kommer altså bare ikke af sig selv. Generationerne før os har opbygget et fantastisk dejligt land at leve i. Den her lille plet på moder jord. Vi skal ikke acceptere, at det her sted på få årtier bliver ødelagt.

Grundloven, som vi fejrer i dag, er et godt fundament for vores nation. Et godt fundament for vort land – for vort Rigsfællesskab. Men Grundloven giver også kun fundamentet. Det er, hvad der i dagligdagen bygges ovenpå, som afgør vores fremtid. Om der også skal være hygge i Danmark fremover.

Som jeg har været inde på, kan tingene skride, hvis ikke vi i Dansk Folkeparti har den afgørende indflydelse på udviklingen i vort land.

Derfor er I vigtige! For I er vores ambassadører. I bærer budskabet videre rundt i landet. I har en stor del af æren for, at Dansk Folkeparti i dag ikke er til at komme udenom. Et parti, som de andre er tvunget til at lytte til.

Lad os fejre det i dag. Sammen med Grundlovens fødselsdag. En god fødselar for en stolt nation, hvor vi i fællesskab sikrer den fremtid for det land, som vi holder så meget af. Vil I rejse jer og sammen med mig udbringe et trefoldigt leve for Grundloven og for vores dejlige land, som vi vil kæmpe for også er et hyggeligt sted at være i fremtiden.

Danmark og Grundloven længe leve.

Hurra.

Hurra.

Hurra.

Kilde

www.danskfolkeparti.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Dansk Folkeparti, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kristian-thulesen-dahls-grundlovstale-2017>